

[Tove Jørgensen]

veau, det er nok den væsentligste forskel mellem dem og folkepensionister. Folkepensionister, der har haft en større løn, har i højere grad haft mulighed for at oparbejde en reserve at trække på. De skal ikke have fornyelser i deres hjem, fordi de for så vidt har kunnet holde det gående, og de har en hel del andre ting, som gør det muligt for dem at klare sig. Men dertil kommer, at der er udgifter i forbindelse med, at man er invalid. Der er for det første udgifterne til service, man skal bruge andre menneskers hjælp, og det ved vi er noget, der i de senere år er steget ganske voldsomt. Skal man have fremmed arbejdskraft til noget som helst, er det særdeles dyrt, og da synes jeg ikke, det er tilstrækkeligt at henvise til, at invalidepensionister kan få hjemmehjælp, for der kan være en række andre ting, som de nødvendigvis må have lavet uden for hjemmet, og det skal de så betale meget for.

Vi har da også mængder af klager fra pensionister, der netop bliver helt slået ud, når de når 67 års alderen og ikke længere er i stand til at klare omkostningerne, fordi de går ned på en almindelig folkepension. Jeg skal bare nævne et enkelt eksempel, nemlig diabetikere. Jeg er ganske opmærksom på, at diabetikere får tilskud til dækning af deres forøgede leveomkostninger, men vi ved også, at disse tillæg ikke dækker de faktiske udgifter, at de er baseret på et generelt budget, formuleret af statens husholdningsråd, hvor der slet ikke er taget højde for, at leveomkostningerne er særdeles forskellige i forskellige områder af landet. Det er jo ikke muligt for invalidepensionister at styrte rundt til de forretninger, der eventuelt ville være billigst med tilbuddene. De er i høj grad afhængige af de butikker, der er i deres nærhed, især når de bliver gamle. Og skal de så hver eneste gang op på bistandskontoret og trække på rådighedsbeløbet, vil det også betyde, at der af dette rådighedsbeløb bliver mindre til folkepensionisterne, så der bliver færre ting, der kan ydes tilskud til dem.

Jeg synes også, man er lidt ude i småtingsafdelingen, når man taler om, at forslaget koster 3-4 mill. kr. Vi skal dog ikke glemme, at vi i øjeblikket sidder og diskuterer at bruge 1 mia kr. til forbedringer for folkepensionisterne. Vi skal heller ikke glemme, at vi over skattebilletten i øjeblikket betaler 2 mia kr. om året til pensioner. Derfor synes jeg

nok, det er lidt småt at tale om, at 3-4 mill. kr. er for dyrt i forbindelse med det problem, der er tale om her.

Jeg er da glad for, at både hr. Albertsen og en række andre var opmærksomme på, at problemet er der, og at man ligesom ikke helt har lukket af over for det i en kommende lovgivning, men man vil afvente, hvad det udvalg, der er nedsat, vil foretage sig. Jeg håber så ikke, at det vil være alt for længe om at blive færdigt, for vi har jo før her i tinget været udsat for, når vi fremsatte lovforslag, at det skulle afvente en kommission, et udvalg eller noget andet, og det kunne så tage det ene år efter det andet. Men der er jo det gamle ord, der siger, at mens græsset gror, dør hørsemør. Det ville være rart, om der kunne findes en løsning for de pensionister, det drejer sig om, inden for en overskuelig tid.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, vi ville komme en åbenbar uretfærdighed til livs, hvis vi vedtog dette forslag. Jeg er enig i, at der her er tale om en gruppe, som har haft så ringe en livsløn, at det er urimeligt at putte dem ind under det argument, man plejer at bruge: ja men alle pensionister må jo gå ned i løn, når de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet mere. Det er jo det, der ligger til grund for hele vores lovgivning. De har i mange tilfælde haft så dårlige økonomiske forhold, at det simpelt hen er en katastrofe for mange af dem at skulle gå over på folkepensionen.

Nu er der rejst flere problemer, og et af dem, fru Tove Jørgensen rejste, var problemet med hensyn til rådighedsbeløbene. Der er nogle problemer i dette, som jeg godt vil være med til at kigge nærmere på i forbindelse med dette forslag.

Jeg mener nok, at rådighedsbeløbene ligesom skulle diskuteres i en lidt større sammenhæng, for hvad er det egentlig, vi har disse rådighedsbeløb til? Det er til at hjælpe dem, som er meget dårligt stillet. Det var nok rimeligere, om vi i disse pensionsreformtider gjorde det, at vi gav så meget til dem, at de var fri for at skulle rende på bistandskontoret hvert andet øjeblik for at få ekstra til hjælp til de ting, som de er plaget af. Men det gælder jo ikke kun for invalidepensionister, det gælder også for folkepensionister, så